

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 3608

03.11.2020 г.

Град Варна

Окръжен съд – Варна

IV състав

На 03.11.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Ивелина М. Събева

Членове: Константин Д. Иванов
Мая Недкова

като разгледа докладваното от Константин Д. Иванов Въззивно гражданско дело № 20203100503077 по описа за 2020 година

и съобрази следното:

Производството е по реда на Глава Двадесета от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Министерството на правосъдието на РБългария, подадена чрез процесуален представител, срещу Решение № 3272/20.07.2020 год., постановено по гр. дело № 411/2020 год. по описа на РС-Варна, В ЧАСТИТЕ, с които въззивникът е осъден да заплати на М. И. Ж. от гр. Варна, следните суми: 1) сумата от 1 906, 82 лв. (хиляда деветстотин и шест лева и осемдесет и две стотинки), представляваща сбора от сумите, съставляващи разликата между дължимото и заплатеното от работодателя допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит за периода от месец януари 2017 год. до месец декември 2019 год. включително, подробно описани в решението по размери за всеки месец от периода, на основание чл. 128, т. 2 КТ, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху присъдената сума, считано от подаването на исковата молба – 15.01.2020 год., до окончателното ѝ изплащане; 2) сумата от 284, 79 лв. (двеста осемдесет и четири лева и седемдесет и девет стотинки), представляваща сбора на сумите, съставляващи обезщетение за забава върху всяко едно от присъдените допълнителни възнаграждения за трудов стаж и професионален опит, за периода от падежа на всяко едно задължение – началото на месеца, следващ месеца за който се дължи до 14.01.2020 год., на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

В жалбата са наведени оплаквания, че решението в атакуваните от въззивника части е неправилно и незаконосъобразно, постановено е в нарушение на материалния закон. Неправилно е прието, че при изплащането на трудовото възнаграждение на ищеца (настоящ въззиваем) е следвало да му бъде изплатено и допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит за периода, през който той е бил отстранен от работа и че периодът на временното му отстраняване от длъжност следва да му бъде зачетен за трудов и юридически стаж. Горният извод на съда е в противоречие с чл. 272, ал. 2 от ЗСВ и чл. 12, ал. 8 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. Според последната цитирана норма допълнителното трудово възнаграждение за трудов стаж и професионален опит се заплаща за действително отработено време. В периода 02.02.2015 год. – 17.07.2016 год. ищецът е бил отстранен от длъжност 4държавен съдебен изпълнител“ законосъобразно, същият не е упражнявал трудова дейност, поради което и този период не

следва да се зачита за професионален опит, съответно и за юридически стаж и съответно не му се дължи и допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит (юридически стаж за длъжността).

Отправено е искане за отмяна на решението в обжалваните части и за постановяване на друго, с което исковете да бъдат отхвърлени.

В жалбата не са направени искания за събиране на доказателства във въззивната инстанция.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК писмен отговор на жалбата не е подаден.

Въззивната жалба е редовна и допустима и следва да бъде приета за разглеждане в открито съдебно заседание.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ, подадената от Министерството на правосъдието на РБългария, чрез процесуален представител, въззивна жалба срещу Решение № 3272/20.07.2020 год., постановено по гр. дело № 411/2020 год. по описа на РС-Варна;

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито с. з. на **18.01.2021 год. от 14, 30 часа**, за която дата и час да се призоват страните чрез процесуалните им представители, ведно с връчване на препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____